

Predmet: Ćuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)
Broj predmeta : K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 30.03.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić, Mustafa Radonić i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka-oštećenog Haxhi Ćeku

Dana 14.05.1999. godine, nalazio se u dvorištu svoje kuće u selu Ćuška/Qyshk. Iz pravca početka sela čuo je rafal iz automatskog oružja i ugledao dvojicu srpskih vojnika. Jedan od njih ga je pozvao i on je krenuo prema njemu. Zbog laveža vojnik je pucao i ubio dva psa koji su bili u dvorištu. Vojnici su ga odveli u dvorište Kadrije Ćeku, gde se nalazilo oko 50-60 članova familije Ćeku. Vojnici su pitali ko je od njih otac Agima Ćekua, nakon čega se javio Hasan Ćeku. Naredili su da sav novac i vrednije stvari koje imaju kod sebe bace na prostirku, koju su stavili ispred njih. Nakon što su im oduzeli sav novac, vojnici su rekli da treba da se stide jer su od njih očekivali više novca. Vojnici su u kući Kadrije Ćeku zatekli nepokretnu staricu i zbog toga pucali u njega, nakon čega su tu kuću zapalili. Vojnici, među kojima je bio i optuženi Srećko Popović, Hasana Ćekua su odveli u njegovu kuću, jer su tražili njegovog sina Agima. Optuženi Srećko Popović je Ifete Ćeku pitao da li je ona na slici sa Agimom Ćeku. Optuženi Srećko Popović i još neki vojnik, za koga je čuo da se zove Zvonko, odveli su Hasana Ćeku u štalu, odakle su se čuli pucnji. Nakon što su se udaljili, štala je počela da gori. On (svedok-oštećeni) je ušao u štalu i video Hasanovo telo, sa ranom na vratu i prostrelnim ranama na čelu i grudima. Ćerku i sina Hasana Ćeku sprečio je da uđu u štalu, koju je ubrzo raznela jaka eksplozija. Vojnici su tada ubili i Kadriju i Nezira Ćeku.

Pitanja zamenika tužioca

Srpski vojnici, među kojima je bio izvesni Šalipur i Vuk Lekić zvani *Beli*, dolazili su u selo i pre 14.05.1999. godine. Vojnici su im tada naredili da odu iz sela, što su oni odbili da učine. Nakon ubistva muškaraca, vojnici su im naredili da napuste selo. Traktorima su krenuli prema magistralnom putu Peć/Pejë-Priština/Prishtinë. Kada su stigli do Fabrike akumulatora, optuženi Radosav Brnović naredio im je da se vrate u selo. Vojnici su otišli u pravcu sela Zahać/Zahaq, a kada su se nakon par sati vratili, ponovo su im naredili da napuste selo, ali su ih sa magistralnog puta ponovo vratili u selo. Optuženi Radosav Brnović je na magistralnom putu određivao kretanje kolone, a bio je i prisutan kada su srpski vojnici tukli i maltretirali nekoliko muškaraca iz familije Haq. Srpski vojnici su oteli meštanku koja se zvala Esmā, koja nakon toga nije viđena. Dva dana kasnije, optuženi Srećko Popović je u nekom vozilu, sa svojim bratom, prošao kroz selo i njega pitao odakle su dve žene se kojima je razgovarao na ulici. Svedok-oštećeni je pogrešno izgovorio ime sela, nakon čega je optuženi Popović u njega uperio automatsku pušku.

Pitanja branilaca optuženih

Pre ovog događaja nije poznao optuženog Srećka Popovića. Njegovo ime, pre nego što je ubijen, rekao mu je brat Hasan Ćeku, koji je sa optuženim radio u Fabrici piva. Optuženi Popović je tada bio krupniji, nosio je zelenu maskirnu uniformu, šešir na glavi i bio je neobrijan. Otac optuženog Popovića zvao se Jovan.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Dana 14.05.1999. godine, video je komšiju Zorana Jašovića za koga veruje da je saradivao sa pripadnicima srpske vojske koji su počinili ratni zločin. Muškarci kojima su srpski vojnici naredili da siđu sa traktora i maltretirali ih na magistralnom putu, bili su iz sela Zahać/Zahaq. Istog dana u Zahaću/Zahaq i Plavljanu/Pavlan, ista grupa srpskih vojnika ubila je više od stotinu Albanaca. Na pitanje punomoćnika oštećenih Mustafe Radoniqi, kaže da je od ulaska do odlaska vojske iz sela prošlo oko sat vremena. Između 13-14:00 časova, srpski vojnici su se vratili u Čušku/Qyshk i naredili im da odu iz sela, da bi im kod magistralnog puta ponovo naredili da se vrate nazad. Optuženi Radoslav Brnović je kolonu pratio pri njihovom drugom izlasku iz sela i vraćanju nazad.

Pitanja optuženih

U dvorište Hasana Çekua srpski vojnici su došli oko 8:00 časova ujutru. Optuženi Srećko Popović je tada imao nagaravljeno lice, bio je naoružan automatskom puškom, nosio je redenike sa municijom preko ramena, a po njegovom ponašanju moglo se zaključiti da komanduje grupom vojnika koji su bili sa njim. Dva dana nakon tog događaja, optuženi Popović je sa svojim bratom pljačkao napuštene albanske kuće u Čuškoj/Qyshk. Pri odlasku, optuženi Popović mu je naredio da prenese da meštani napuste selo.

Nakon predočavanja odbrane optuženog Popovića, da je nakon razgovora sa Hasanom Çeku otišao iz dvorišta, svedok-oštećeni je rekao da su sa optuženim Popovićem bila još petorica vojnika i da, pre nego što je u štali ubijen njegov brat, niko nije napuštao dvorište.

Ispitivanje svedokinje-oštećene Lirije Gashi

Sredinom aprila 1999. godine pripadnici srpskih oružanih snaga došli su u selo Čuška/Qyshk, kojom prilikom su pljačkali, maltretirali i provocirali neke meštane sela. Pri odlasku naredili su im da sutradan prikupe svo oružje koje imaju. Po oružje su došli vojnici, među kojima su bili optuženi Zvonimir Cvetković i Slaviša Kastratović. Obratila se optuženim Zvonimiru Cvetkoviću u nadi da će joj pomoći, ali ju je on pitao da li u selu ima pripadnika OVK i naredio joj da se ne udaljava. Istog dana videla je i optuženog Srećka Popovića, po čijem ponašanju je zaključila da on komanduje ostalim vojnicima i koji je nekom od njih doviknuo: *Nula, za danas je dosta.*

Na dan 14.05.2011. godine, oko 06:45 časova, dok su ona i suprug obavljali uobičajene kućne poslove, čuli su rafalnu paljbu i videli zapaljene kuće. Odmah potom u njihovo dvorište je dotrčao prestrašeni Betim Gashi, sin Rame Gashija, i rekao da su vojnici ubili neke meštane. Pripadnici srpskih snaga kretali su se prema delu sela po nazivu *Hasan Beqa*. Sa suprugom i decom pobešla je do neke kuće koja se nalazila izvan sela. Nešto kasnije, na predlog supruga, vratila se do sela sa namerom da vidi šta se dešava. Dok je prilazila selu videla je muškarce meštane sela, među kojima Xhafera Ramu i Ram Gashija, sa rukama prekršetim na potiljku, koji su stajali u blizini seoskog groblja. Svog supruga, Bajrama Kelmendija i Tahira Kelmendija sprečila je da se vrate u selo. Nije mogla da se vrati do mesta gde su joj bila deca, zbog čega se oko pola sata skrivala u žbunju kopriva. Odatle je videla da optuženi Zvonimir Cvetković i dvojica vojnika, od kojih je jedan preko ramena nosio redenike sa municijom, a drugi je bio mlad i izrazito plav, sprovode grupu muškaraca, među kojima su bili Rexh Kelmendi, Ahmet Gashi i Besim Kelmendi. Vojnici su muškarce naterali da uđu u kuću Dema Gashija, nakon čega su se čuli rafali, a ubrzo posle toga videla je da je ta kuća gori. Vojnici su otišli prema drugom kraju sela, a ona se vratila na mesto gde su bila njena deca. Uveče su se vratili u selo gde je zatekla

meštane koji su joj rekli da su traktorima odlazili iz sela do Fabrike baterija i vratili se u selo. Sutradan ili dan kasnije sahranili su posmrtno ostatak ubijenih muškaraca.

Pitanja zamenika tužioca

Ostali meštani sela rekli su joj da je optuženi Srećko Popović bio među vojnicima koji su počinili zločin. Vojnika sa nadimkom *Nula* videla je u Čuškoj/Qyshk 14.05.1999. godine dok je bio naslonjen na kuću Adema Gashija. Istog dana u Čuškoj/Qyshk videla je i optuženog Slavišu Kastratovića, naslonjenog na trafiku, sa automatskom puškom u rukama, u blizini mesta gde su stajali okupljeni meštani.

Pitanja branilaca optuženih

U aprilu srpski vojnici su opljačkali neke meštane sela Čuška/Qyshk od kojih su oduzeli novac, zlatan nakit i druge dragocenosti. Takođe, tada su spalili i kuće u delu sela *Mahala Qera*. Istog dana, u večernjim časovima, kada se sa porodicom vratila u selo saznala je da se iz kuće Dema Gashija spasio Rexh Kelmendi.

Pitanja optuženih

Svedokinja-oštećena poseduje audio-kasetu na kojoj optuženi Zvonimir Cvetković, između ostalog, priznaje da je učestvovao u izvršenju zločina za koji je optužen u ovom postupku. Svedokinja je potvrdila da je optuženog Srećka Popovića, koga je znala od ranije jer je živeo u blizini kuće njenih roditelja, videla da nogom otvara vrata kuće Dema Gashija. Optuženi Popović je tada nosio maskirnu vojnu uniformu, dok je plavi vojnik koji je bio sa njim i optuženim Zvonimirom Cvetkovićem, nosio SMB uniformu.

Fond za humanitarno pravo